

Arrest

nr. 70 967 van 29 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 14 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 29 oktober 2010 houdende de niet inoverwegingname van een aanvraag om machtiging tot verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. VERRELST *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van advocaat T. HERMANS, die *loco* advocaat M. COTTYN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

In 2010 worden verschillende woonstcontroles uitgevoerd.

Op 29 oktober 2010 neemt de burgemeester van de stad Antwerpen de beslissing tot niet-inoverwegingname van de verblijfsaanvraag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“(…)

Naam: I.

Voorna(a)m(en): I. A.
Geboren op/in: (...)
Nationaliteit: Nigeria
Verblijvend te: (...)

heeft zich op 08/12/2009 bij het gemeentebestuur aangemeld om met toepassing van artikel 9bis, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

Uit de controle van 06/04/2010 blijkt echter dat genoemde niet werkelijk op dit adres woont. Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Verweerder werpt de exceptie van onontvankelijkheid en gebrek aan belang op van het annulatieberoep.

Verweerder zet in de nota met opmerkingen het volgende uiteen:

"Verzoekende partij vordert de nietigverklaring van een beweerde beslissing tot 'nietinoverwegingname van haar regularisatieaanvraag 9bis'.

Een beroep tot nietigverklaring is krachtens artikel 39/1, §1, tweede lid juncto artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet slechts ontvankelijk indien het gericht is tegen een individuele beslissing genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Om ontvankelijk te zijn, moet het annulatieberoep dus gericht zijn tegen een uitvoerbare administratieve rechtshandeling, dit is een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, waarbij met andere woorden wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of rechtstoestand of een zodanige wijziging te beletten. De bestreden beslissing moet dus uit zichzelf rechtsgevolgen sorteren.'

Hiervan is in casu geenszins sprake aangezien de beslissing van de stad Antwerpen nog niet werd betekend aan verzoekende partij.

Het voorwerp van het beroep is dan ook onontvankelijk, de annulatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingen betwistingen is immers beperkt tot een eenzijdige administratieve rechtshandeling. De bestreden beslissing is dan ook geen aanvechtbare beslissing.

Hieruit volgt tevens dat verzoekende partij niet het vereiste belang kan aantonen voor vernietiging van de beweerde beslissing.

De vernietiging van de bestreden beslissing dient aan verzoekende partij een direct en persoonlijk voordeel te verschaffen en het belang dient actueel te zijn, het bekomen voordeel dient rechtstreeks voort te vloeien uit de vernietiging." De bestreden handeling houdt geen zeker en definitief nadeel in voor verzoekende partij, want de beslissing is nog niet tegenstelbaar aan verzoekende partij, het werd hem nog niet betekend.

Verzoekende partij heeft niet het nodige belang bij het indienen van het beroep tot nietigverklaring.

Het annulatieberoep is dan ook onontvankelijk."

2.2 De Raad merkt op dat verweerder de ontvankelijkheid van de vordering betwist nu de bestreden beslissing 'nog' niet is betekend aan verzoeker. De beslissing is hierdoor niet tegenstelbaar aan verzoeker en is evenmin aanvechtbaar.

Een beslissing waarbij op individuele wijze een element van de juridische positie van een persoon wordt bepaald of gewijzigd, is hem slechts tegenwerpelijk wanneer ze hem wordt betekend, ook al legt geen uitdrukkelijk voorschrift de individuele aanzegging op (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nr. 459).

De *in casu* bestreden beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet niet in overweging wordt genomen, moest bijgevolg aan verzoeker worden betekend. Dit principe betreft nog niet de wijze van betekening.

Een overheidsakte is slechts rechtsgeldig betekend als alle relevante elementen van de beslissing ter kennis van de betrokkene zijn gebracht, met andere woorden als de belanghebbende is ingelicht over alle wezenlijke bestanddelen van de beslissing (RvS 8 maart 1993, nr. 42 154). De betekenende overheid mag ook onder een andere vorm kennis geven zoals door middel van een brief waarin de strekking van de beslissing weergegeven wordt.

In casu blijkt uit de stukken van het dossier dat de stad Antwerpen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van de verblijfsaanvraag per post heeft overgemaakt aan de advocaat van verzoeker, met name op 29 oktober 2010. Dit wordt niet betwist door verweerder. Tevens blijkt uit het administratief dossier dat de advocaat van verzoeker op 3 december 2009 middels een schrijven, de stad Antwerpen heeft verzocht om het verzoek tot verblijfsmachtiging in ontvangst te nemen.

Verwijzend naar rechtspraak blijkt dat de aan de raadsman van verzoeker verschaft inlichtingen geacht moeten worden aan verzoeker zelf te zijn medegedeeld (RvS 20 mei 1992, nr. 39.422, RvS 30 september 1992, nr. 40.532) tenzij aan de overheid uitdrukkelijk is meegedeeld dat de advocaat geen mandaat heeft om kennis te nemen van de beslissing (RvS 20 oktober 1989, nr. 39.422). Het is aldus de betekening of de feitelijke kennis in hoofde van de verzoeker of van een persoon die de hoedanigheid heeft om hem te vertegenwoordigen die bepalend is voor de aanvang van de beroepstermijn (J. Baert en G. Debersaques, *Ontvankelijkheid*, in *Raad van State. Afdeling administratie*, Brugge, die keure, 1996, p. 391). Bijgevolg kan verweerder niet worden gevolgd waar hij de mening is toegedaan dat de bestreden beslissing tot op heden nog niet aan verzoeker werd betekend aangezien deze aan zijn raadsman werd toegestuurd en niet aan hem *in personam*. De bestreden beslissing is bijgevolg wel degelijk tegenstelbaar aan verzoeker en is een voor vernietiging vatbare rechtshandeling.

2.3 De Raad werpt een exceptie op wegens laattijdigheid van het beroep.

Overeenkomstig artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet moet een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is. Uit de bespreking hierboven – (met name dat de betekening of de feitelijke kennis in hoofde van de verzoeker of van een persoon die de hoedanigheid heeft om hem te vertegenwoordigen bepalend is voor de aanvang van de beroepstermijn) - blijkt dat de bestreden beslissing op 29 oktober 2010 is ter kennis gebracht. Verzoeker verwijst naar het stuk in bijlage van het verzoekschrift, met name de beslissing die op 29 oktober 2010 werd verstuurd naar zijn raadsman. Verweerder betwist niet dat de beslissing op 29 oktober 2010 werd overgemaakt aan de raadsman van verzoeker. Dit is bijgevolg de datum waarop de beroepstermijn begint te lopen.

In artikel 2, 2° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (B.S., 30 juni 1994) wordt bepaald dat de kennisgeving van een beslissing de eventuele beroepsmogelijkheden, instanties bij wie beroep kan worden ingesteld, de geldende vormen en termijnen dient te vermelden, bij ontstentenis waarvan de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep geen aanvang neemt.

Uit het stuk in bijlage van het verzoekschrift, met name de beslissing overgemaakt aan verzoekers raadsman, blijkt dat verweerder heeft nagelaten op het bestaan van een verjaringstermijn te wijzen. De ongeldige kennisgeving ontslaat verzoeker van niets meer dan van het naleven van de termijn van dertig dagen na de kennisgeving. Zulks belet niet dat verzoeker aan geen enkele termijn is gebonden. Een ongeldige kennisgeving ontslaat verzoeker er niet van om op informatie uit te gaan en zich binnen een redelijke termijn nader te informeren over de beroepsmogelijkheden bij de Raad, met inbegrip van de procedurevoorschriften (RvS 6 januari 2004, nr. 126.824). In die omstandigheden mag van hem in redelijkheid worden verwacht dat hij er niet ruim 9 maanden over doet om zijn verweer uit te oefenen.

Het beroep is bijgevolg laattijdig ingesteld. Ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN